

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo en lidt underlig sag, den her. Der er skabt megen tvivl om, hvad meningen har været, hvad meningen ikke har været, og hvad meningen er. Og ansvaret for det mener jeg ene og alene påhviler regeringen.

Sniksnak, kan man selvfølgelig sige, venstrefløjen vil jo altid komme med, at det her er regeringens skyld. Derfor vil jeg godt læse et lille citat op. Og nu bruger jeg ikke sådan nogle citater, i hvert fald meget nødig, som bare befinder sig sådan på genfortællingsstadiet, så jeg har valgt et, hvor udgangspunktet er, at personen selv har skrevet det. Og citatet lyder sådan her:

»Det vil skade Danmarks internationale anseelse, hvis det indtryk får lov til at brede sig, at der er ved at ske en nedprioritering af spørgsmål om menneskerettigheder. Det kan ikke have været hensigten. Men som sagen om Det Danske Center for Menneskerettigheder hidtil er håndteret, har der været let spil for dem, der vil så tvivl om regeringens politik på dette område.«

Som sagen om Det Danske Center for Menneskerettigheder hidtil har været håndteret, har der været let spil for dem, der vil så tvivl om regeringens politik på dette område.

Kl. 16.00

Det er den tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, som har skrevet det her i en kommentar i Berlingske Tidende, og som dermed krystalklart fastslår, at den måde, regeringen har fremlagt denne her sag på, den måde, regeringen har håndteret denne her sag på, har været grundlaget for, at der kunne skabes en tvivl om, hvad der egentlig var regeringens holdning.

Regeringen har så ændret kurs eller har klargjort sin kurs. Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen tidligere formulerede det: Regeringen afstår fra en uoprettelig dumhed.

Men den oprettelige dumhed har kostet. Der er nogle, der er meget bekymrede for Danmarks omdømme i verden. Det er rigtigt, at når man færdes i f.eks. Europarådet, kan man høre, at det helt klart har en betydning. Men jeg synes i virkeligheden, at problemet er meget større et andet sted. Det er nemlig hos alle de diktatorer, alle de banditter rundtomkring i forskellige lande, som, når de skal undertrykke deres egne menneskerettigheder, så henviser til Danmark, fordi man jo har hørt lidt om, at man i Danmark bare ikke ville have sådan et menneskerettighedscenter, men måske ikke får fortsættelsen

fortalt. Og dermed, som også hr. Ellemann-Jensen gør opmærksom på, har den måde, man har håndteret denne her sag på, haft nogle konsekvenser.

Menneskerettighedscenteret bevares, men hvorfor har Dansk Folkeparti så valgt at bakke op? Det kan være lidt svært at forstå. Formålet for Venstre og De Konservative er, som vi har hørt her, at styrke menneskerettighederne; Dansk Folkepartis formål er at svække menneskerettighederne. Hvor er kompromiset henne?

Det, aftalen går ud på – og det er jo så dér, man kan konstatere, at kompromiset ligger – er jo, at der åbnes mulighed for at få fjernet en bestemt enkeltperson, nemlig Menneskerettighedscenterets nuværende direktør, uden at man afskaffer Menneskerettighedscenteret som en uafhængig institution.

Jeg synes, det er tankevækkende, at regeringen kan gå med til det. Vi går bestemt ind for debat og kritik. Det manglede da bare, og det er også Dansk Folkepartis soleklare ret at kritisere Menneskerettighedscenterets vurderinger, ligesom vi selv i en række tilfælde har kritiseret Menneskerettighedscenterets vurderinger. Men det helt afgørende spørgsmål er, om man respekterer et uafhængigt center. Det kræver, at man respekterer en uafhængig bestyrelse, og at man respekterer bestyrelsens ret til at vælge en direktør uden indblanding.

Men det, man har gjort her, er jo netop at blande sig. Man har sendt et fuldstændig klart signal om, at der i hvert fald burde være en overvejelse om at vælge en ny direktør.

Afslutningsvis vil jeg sige, at selv om vi dyrker retten til kritik, så dyrker vi ikke hetz. Og derfor var jeg også lidt ked af, at hr. Jens Rohde heroppe kom til at påstå, at Menneskerettighedscenterets direktør skulle have sagt – og så fremstillede hr. Jens Rohde det, som om det var et citat: Der kan ikke strammes mere på udlændingeområdet. Der kan ikke strammes mere på udlændingeområdet.

Det var der ikke nogen dokumentation for. Det er der ikke nogen dokumentation for. Det eksisterer ikke. Der eksisterer simpelt hen ikke et citat fra Menneskerettighedscenterets direktør, der lyder: Der kan ikke strammes mere på udlændingeområdet.

Derfor vil jeg sige til hr. Rohde, at hr. Rohde ved lejlighed burde stikke direktøren for Menneskerettighedscenteret en undskyldning for den fremlæggelse.